

INER TIID K INER TIID K INFO-TÜRK

JUNI
1983

bulletin mensuel • monthly bulletin • maandelijks bulletin

80

7DE JAAR • PRIJS: 50 BF • JAARABONNEMENT: 500 BF • PCR: 000-1168701-45 •
INFO-TURK - 13/2, Ch. M. WISERPLEIN - 1040 BRUSSEL • TEL: (32-2) 230 34 72
UITGEVER: TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE EN VERSPREIDING • ISSN 0770-9161

NIEUWE PARTIJEN REEDS BEDREIGD

Nauwelijks een maand na het in gang brengen, in mei, van het "proces van terugkeer naar de democratie", toonde de junta van Evren zijn werkelijk gezicht en ontbond ze één van de partijen die net gevormd waren, verbande zij en zette zij 16 ex-politici, waaronder Süleyman Demirel - ex-premier - onder huisarrest, en trof zij nieuwe politieke maatregelen die een weerslag hebben op honderdduizenden personen.

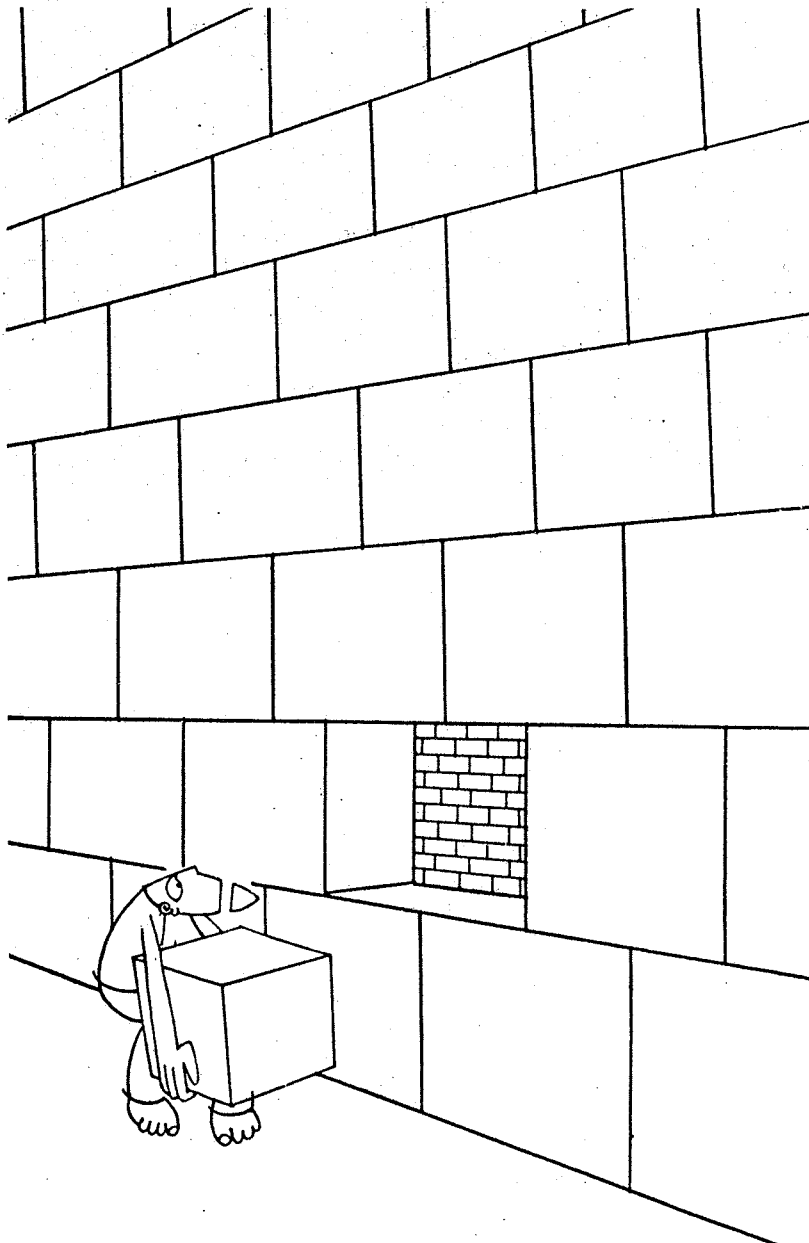
In het vorig Bulletin zeiden we dat "de beslissing van Demirel om zijn steun toe te zeggen aan de Partij van Groot-Turkije (BTP) de genadeslag kon betekenen voor het schema van Generaal Evren."

Het antwoord van Evren bleef niet lang uit aangezien de Nationale Veiligheidsraad besloot om de BTP vanaf 31 mei 1983 te ontbinden. Hetzelfde dekreet bevat de verbanning en het bewaakt huisarrest in Canakkale van 2 van de voornaamste stichters van de partij en van Demirel, evenals van 13 andere ex-politici; dit tot het nieuwe parlement zijn eerste zitting houdt.

Ook de politieke verbodsmaatregelen werden uitgebreid; de leiders van de federaties op het niveau van de provincies en de distrikten van de ontbonden partijen, evenals alle burgemeesters die ooit verkozen werden mogen geen stichter of leider van een nieuwe partij worden. Er wordt echter een afwijking voorzien indien men een speciale toelating van de junta heeft.

Nog niet tevreden met deze nieuwe maatregelen ging Evren in zijn speech te Corum zelfs over tot chantage en verklaarde hij dat hij gereed is elke nieuwe partij die de erfgenaam zou kunnen zijn van een oude ontbonden partij, te ontbinden. Hij dreigde er zelfs mee de verkiezingen indien nodig uit te stellen en hij verklaarde dat de NVR vastbesloten is alle nodige maatregelen te treffen voor de veiligheid en de gerustheid van de natie.

Om ieder verlies van controle op de nieuwe partijen te vermijden maakte de junta op 13 juni de nieuwe kieswet bekend, die een heleboel nieuwe beperkingen bevat:

Het verbod op de politieke partijen is opgeheven in Turkije!

LAATSTE BERICHT: Op 24 juni stelde de militaire junta zijn veto voor de 21 stichters, waaronder leider Erdal İnönü van de sociaal-democratische partij (DODEP), die 3 weken geleden gevormd werd.

./..

TENTOONSTELLING VAN KARIKATUREN VAN INFO - TURK OVER DE IMMIGRATIE
GEOPEND IN AANWEZIGHEID VAN DE VOORZITTER VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Op 16 juni werd in Brussel, in het Internationaal Perscentrum (IPC) een tentoonstelling van karikaturen getiteld "Zij die in het buitenland werken...", georganiseerd door Info-Türk, geopend in aanwezigheid van de voorzitter van het EP, M. Piet Dankert.

De tentoonstelling, die openblijft tot 23 juni bevat de werken van 5 Spaanse, 9 Griekse, 11 Italiaanse, 30 Turkse en 20 Joegoslavische karikaturisten.

M. Ernest Glinne, voorzitter van de socialistische groep van het EP, M. David Blackman, sekretaris van dezelfde groep, Mw Raymonde Dury, EP, M. Jean Kulakowski, algemeen sekretaris van de Wereldconfederatie van de Arbeid, en andere Belgische en immigranten-personaliteiten bezochten de vernissage.

De karikaturisten van de landen die hun handwerk exporteren drukken in hun werken de redenen van de immigratie uit, de illusies die de immigranten koesteren als ze hun land verlaten, de realiteit waarmee ze geconfronteerd worden en hun integratie-problemen.

De tentoongestelde tekeningen werden geselecteerd uit 250 werken die deelnamen aan een wedstrijd die in 1982 georganiseerd werd in West-Duitsland, door het Exile-Kulturcentrum.

Voor Brussel werd de tentoonstelling uitgebreid met kranteknipsels, die werken van Belgische karikaturisten, met betrekking tot de immigratie in België bevatten.

- Naast de bevoegdheid om een veto te stellen voor de stichters en leiders van de nieuwe politieke partijen, eigende de NVR zich niet alleen het recht toe om kandidaat-afgevaardigden, die door de partijen voorgesteld worden voor de verkiezingen, te weigeren, maar ook het recht op veto voor de verkozen afgevaardigden, dit tot het parlement zijn eerste zitting heeft; zo kan een door het volk gekozen persoon in het parlement geweigerd worden indien hij de 5 generals niet aanstaat.

- Het aantal personen die niet voor het parlement verkozen kunnen worden, werd uitgebreid. Functionarissen, leraars, profs, ingenieurs enz..., allen die ontslagen werden op bevel van de krijgswetcommandanten sinds de coup tot de verkiezingen, mogen zich niet kandidaat stellen bij de verkiezingen.

- Mogen zich ook al niet kandidaat stellen: zij die hun diploma van lagere studies niet hebben, zij die geen openbaar ambt mogen bekleden, zij die staatsgeheimen onthulden, zij die politieke of ideologische delikten pleegden. Volgens een enquête van het dagblad *Demokrat Turkiye* bereikt het aantal personen die door de wet op de politieke partijen, de kieswet en het dekreet van 31 mei 1983 van de NVR, een politiek verbod opgelegd wordt, bijna het half miljoen.

Om de mogelijkheid van een weigering om te stemmen onder deze omstandigheden te vermijden, voorziet de kieswet een boete van 2500 TL voor de afwezigen, en zware gevangenisstraffen voor degenen die hiervoor propaganda zouden maken, evanals voor hen die zullen stemmen zonder het recht te hebben.

De nieuwe wet voorziet tevens een systeem dat niet meer dan 2 partijen zal toelaten om in het parlement te zetelen, dit door het instellen van een dubbele barrage.

Om in het parlement te kunnen zetelen moet een partij op nationaal niveau 10 percent van de stemmen krijgen. Zonder dit kan een partij geen vertegenwoordiging hebben in het parlement, zelfs als ze 50 percent van de stemmen krijgt in een bepaald stemgebied.

Zodoende verspert men de weg voor de regionale partijen. Nochtans, zelfs als een partij 10 percent van de stemmen krijgt op nationaal niveau, dan moet de partij, om in een provincie een afgevaardigde te doen verkiezen, meer stemmen hebben dan het cijfer dat men bekomt door het aantal kiezers te delen door het aantal te verkiezen afgevaardigden voor de provincie. Een voorbeeld: indien er in een stemgebied waar 2 afgevaardigden moeten verkozen worden, een partij 50,1 pc van de stemmen krijgt en de andere 49,9 pc, dan zullen de mandaten naar de 1ste partij gaan. Deze

dubbele barrage is dus in feite een meerderheidssysteem dat de junta het land oplegt.

Zo zullen er slechts 2 machtige partijen in het parlement kunnen zetelen, dat parlement zal samengesteld worden na de "verkiezingen" van 6 oktober e.k., en de overige partijen zullen praktisch uit het politiek leven geëlimineerd worden.

Zoals we reeds uitlegden in onze vorige Bulletins beletten de grondwet en de andere wetten in ieder geval het vormen in Turkije van een arbeidersklasse, of een verdediging van de rechten van de Koerden.

Voor de andere partijen hangt de deelname aan de verkiezingen af van de omstandigheden om zich te organiseren, tot 24 augustus ten laatste, in 67 provincies van Turkije.

Tot het ogenblik dat dit Bulletin ter perse gaat zijn er 3 rechtse partijen gevormd, waarvan er één, de Partij van Groot-Turkije, ontbonden werd. De 2 andere zijn de Partij van het Moederland (Ana-P) van Turgut Ozal, ex-premier, en de partij van de gepensioneerde generaal Turgut Sunalp, de favoriet van Evren, de Nationalistische Partij voor de Democratie (MDP).

De gepensioneerde kolonel Beha Vefa Karatay vormde op 7 juni 1983 wel een "Ataturkistische" partij, de Partij van de Sublieme Plicht, (YGP), maar men geeft hem geen enkele kans.

Na de ontbinding van de Partij van Groot-Turkije werden er pogingen gedaan om een nieuwe rechtse partij te vormen om de trouwe kiezers van de ontbonden Justitiepartij op te vangen, maar dit blijft af te wachten gezien de junta het licht niet op groen zet.

Elijkbaar zullen de rechtse stemmen zich bij de verkiezingen verdelen onder de MDP en de Ana-P. In zakenmilieus spant men zich in om alle rechtse stemmen naar éénzelfde partij te leiden. Evren zelf vraagt trouwens dikwijls dat de partijen die dezelfde opinies hebben zich zouden verenigen. De naam van premier Ulusu komt bij de discussies over een verenigde partij van rechts vaak naar voren.

PARLEMENTAIRE LINKS

Links werd eerst de "Populist" Party (HP) van Necdet Calp opgericht, deze partij werd als onecht beschouwd gezien op 6 juni 1983 in Ankara de Sociaal-Demokratische Partij (SODEP) van professor Erdal İnoñu gevormd werd.

Na het aankondigen van een terugkeer naar de democratie probeerden diverse tendensen van de oude Republikeinse Volkspartij een nieuwe sociaal-demokratische partij op te richten, maar zij stootten op de beperkingen en verbodsbepalingen van de junta.

Daarop probeerde de zoon van Ismet İnönü, ex-president van de republiek, legercompagnon van Atatürk en ex-voorzitter van de CHP, de sociaal-demokraten in een nieuwe partij te verenigen.

Hoewel de partij de naam "sociaal-demokratisch" draagt, is SODEP door zijn stichters en door zijn programma verre van de erfgenaam van de CHP die door de coup van 12 september ontbonden werd. Want zelfs één van de journalisten die de junta verdedigt kan stichter en leider van SODEP worden.

Nog voor de officiële oprichting van de partij verklaarde Erdal İnönü dat "het respect voor en de onderwerping aan de grondwet en de wetten het basisprincipe van de partij zal zijn", zodoende belovend de activiteiten te beperken binnen de grenzen van de junta.

Het programma van SODEP bevat volgende punten die totaal in strijd zijn met de principes die de linkse beweging in Turkije reeds 20 jaar verdedigt, en die tevens in strijd zijn met de verwachtingen van de grote massa die steeds de grote steun was van de CHP:

"Wij willen de relaties tussen arbeiders en patroons verderzetten in het kader van de sociale vrede.

"Wij beschouwen onze intrede in de EEG als een logisch gevolg van onze rechtssituatie in Europa;

"Het recht op private eigendom en op erfenis moet conform aan de grondwet behouden worden;

"De markt-mechanismen moeten zoveel mogelijk openstaan voor vrije concurrentie."

Met dergelijke grondwet en een dergelijk programma blijft er weinig verschil tussen SODEP en de HP, die we omschreven als een onechte partij van centrum-links. Het zou absoluut geen verrassing zijn moesten deze 2 partijen voor de verkiezingen fuseren, zoals Evren het wenst...

Bijgevolg zal het 2 partijen-parlement dat uit de verkiezingen zal komen werken in het kader van het "authoritair regime" dat de junta reeds 3 jaar voert; en zal het ideologisch, politiek, economisch en sociaal programma, bepaald door de junta, het is te zeggen door het monopolie-kapitaal van de VS die voet aan wal gezet hebben, toegepast worden.

De zakenmilieus zijn zo ingenomen met het verloop van de gebeurtenissen dat het dagblad Tercüman (rechts), na het meedelen van het programma van SODEP, in zijn editie van 13 juni de gemeenschappelijke punten van de 4 partijen, MDP, Ana-P, HP en SODEP aanhaalt, en als titel "Wij zijn als een vuist verenigd tegen de buitenwereld!" afdruckt.

CLANDESTIEN LINKS

Hoe "centrum-links" ook vertegenwoordigd zal worden in het parlement, het betekent in geen geval dat links van Turkije vertegenwoordigd zal worden. De strijd voor een reële democratie, voor de belangen van de arbeidsklasse en klassen en lagen die in strijd zijn met de junta, zal zich buiten het parlement afspelen, klandestien.

Met de nieuwe verbodsbepalingen en beperkingen die de junta oplegden zijn het niet alleen de socialisten en de Koerden die middelen voor een buiten-parlementaire strijd moeten zoeken, maar ook de verboden fracties van de na de coup ontbonden partijen.

Indien deze laatste hopen om later toch nog mee te spelen in het parlement, zou de klandestiniteit toch 7 jaar kunnen duren, behalve bij een buitengewone verandering van de conjunctuur.

Zoals blijkt uit de rapporten over de staatsterreur die we regelmatig publiceren in ons Bulletin waren alle socialistische en Koerdische organisaties zonder uitzondering het slachtoffer van de genadeloze repressie.

Hun leiders en leden werden gearresteerd, gefolterd, vermoord, tot zware straffen veroordeeld, soms zelf tot levenslange opsluiting. Een deel van deze organisaties leed zware verliezen wegens de repressie en werd zelfs volledig geliquideerd.

Ondanks alles konden anderen in bepaalde mate weerstaan, en gaan ze verder met hun strijd in Turkije evenals in het buitenland, inclusief met de gewapende strijd. Bepaalde andere groepen die in Turkije geen enkele basis meer hebben geven de indruk overeind te blijven dankzij de publikaties van hun leiders die in Europa een toevlucht vonden, zij publiceren nog min of meer geregeld, met middelen die ter plaatse gevonden worden.

Het is natuurlijk onmogelijk om de omvang van de verliezen van iedere organisatie te bepalen en van hun capaciteiten om leden te verzamelen voor de toekomstige strijd. De meerderheid van de linkse kaders waarvan sommigen in de gevangenis zitten, anderen vrij zijn, is in een periode van wachten en afwachten.

Hoewel er nog geen verenigd verzetsfront tegen de junta gevormd werd ziet het er naar uit dat er zich nu bepaalde allianties vormen:

1) *Het Verenigd Anti-Fascistisch Verzetsfront (FK-BDC)*: omvat de Revolutionaire Weg (Dev-Yol), de Arbeiderspartij van Koerdistan (KUK), de Partij van de Arbeid van Turkije (TEP), de KP van de Arbeid van Turkije (TKEP), de Noodgroep, de Revolutionaire Oorlog en de Stem van de Arbeider, de oppositie-fractie van de KP van Turkije. Zijn doel is de "fascistische diktatuur in Turkije (en de gedaanten die zijn in de toekomst kan aannemen) omver te werpen en te vervangen door een Populair Revolutionair Democratisch Bewind, gebaseerd op de vrije wil van het Turks en het Koerdisch volk, de politieke en sociale bevrijding van de arbeidersklasse en alle arbeiders en recht op zelfbeschikking voor de Koerden..." FK-BDC richt zich tot de Turkse arbeiders van Europa en tot de wereldopinie langs een comité dat BIRKOM heet.

2) *De Kommunistische Partij van Turkije en zijn Bondgenoten*: de KP van Turkije (TKP), die reeds klandestien was voor de coup, en de leiders in verbanning van de 2 wettelijke socialistische partijen, de Arbeiderspartij van Turkije (TIP) en de Socialistische Arbeiderspartij van Turkije (TSIP) verenigden zich begin 1982 in Europa, en besloten "vanaf nu hun relaties meer regelmatig verder te zetten, en hun politieke campagne tegen de junta, het imperialisme en de monopolies zoveel mogelijk te coördineren en te verenigen in het kader van een programma." Een eenmaking van de 3 pro-sovjet-partijen is er intussen nog niet gekomen. De leiders van TIP deden wel een hele reeks toegevingen op ideologisch, politiek en administratief gebied in de richting van TKP, en realiseerden zo een onderlinge vereniging. Alhoewel de partij haar naam behield, werkt TIP nog slecht als ondergeschikte partij van TKP, en is belast met vredesproblemen.

3) *Andere organisaties*: De andere partijen, die alleen schijnen te werken, ondanks bepaalde voorbijgaande verbonden, zijn: de Revolutionaire KP van Turkije, de KP van Turkije Marxistisch/Leninistisch, de KP/Unie van Turkije, Bevrijding, Dev-Sol. De Koerdische organisaties: de Socialistische Partij van Turks Koerdistan, KAVA, de Nationale Bevrijders van Koerdistan en Rizgari.

De latere ontwikkeling van al deze organisaties die tot clandestiniteit gedwongen worden zal ook afhangen van de grenzen van de "legale activiteiten" na de verkiezingen. Bepaalde kaders van de partijen zullen trachten te profiteren van de mogelijkheden... Maar dat zal slechts ondergeschikt werk zijn.

Want wat bepalend zal zijn is de klandestiene strijd, die zich weet aan te passen aan de nieuwe omstandigheden, die de partijen en organisaties tot nieuwe verbonden zal dwingen, en de zwakste zal liquideren of zal fusioneren met de sterksten.

De efficaciteit van de strijd tegen het repressief regime met het parlementair imago is afhankelijk van het ontwikkelingsniveau van de socialistische en de Koerdische organisaties in de komende periode en van de steun van het volk in Turkije.

STAATSTERREUR

HUISARREST

Personen wiens activiteiten schadelijk voor de openbare orde beschouwd worden, zullen tot een soort exiel gedwongen kunnen worden, door beperkt te zijn tot een bepaalde lokaliteit waar ze moeten verblijven, dit volgens een amendement dat op 4 juni door de NVR goedgekeurd werd.

Het betreffend artikel van de wetgeving op het krijgswetregime geeft het bestuur de bevoegdheid om de verblijfplaats van dergelijke personen binnen het krijgswetgebied te veranderen, hen te verbieden bepaalde streken binnen te komen en er zich te vestigen en men kan hen ook naar een bepaalde streek zenden.

De nieuwe verblijfplaats van die personen zal indien nodig bepaald worden door het Ministerie van Binnenlandse Zaken, op verzoek van het krijgswetbestuur. De verplaatsingen van die personen buiten de geoorloofde verblijfplaats zullen onderworpen zijn aan de toestemming van het krijgswetbestuur.

CAMPAGNE TEGEN DE DOODSTRAF

Op 17 mei werd Abdülaziz Kılıç, veroordeelde van het gemeenrecht, opgehangen. Zo komt het aantal personen dat tot heden door het militair regime terechtgesteld werd, op 35.

Er werd een petitie die de afschaffing van de doodstraf vraagt neergelegd bij de NVR en de Raadgevende Vergadering. Op de petitie zouden 3000 handtekeningen staan.

MASSAPROCESSEN

In de maand mei spande de militaire procureur nieuwe massaprocessen in tegen de vakbonden en de democratische organisaties.

Op 24 mei begon in Istanbul het proces van 21 leiders van de Vakbond voor Landbouw- en Irrigatie-Arbeiders (TIS, aangesloten bij DISK). De aanklager eist tot 20 jaar gevangenisstraf. Tijdens het proces van de leiders van DISK dat verdergaat voor het MT van Istanbul, werd de advocaat van de verdediging, E. Tahiroglu, gearresteerd en tot 1 dag gevangenis veroordeeld wegens het "beledigen" van de militaire aanklager.

Bij het onderzoek van de bewijzen legde de militaire aanklager als bewijs een boodschap voor van de sekretaris-generaal van TKP, die geadresseerd was aan een DISK-meeting, en het feit dat er bij de 1 meivieringen vlaggen van de KP meegedragen werden. De ambtenaren van DISK ontkenden de beschuldigingen en verklaarden dat ze de boodschap niet geaccepteerd hebben en dat de betreffende vlaggen gedragen werden door personen die geen enkel verband hadden met DISK.

Andere massaprocessen:

3.5: 36 personen staan terecht in Adana, zij zouden lid geweest zijn van TKP.

10.5: in Adana begon het proces van 123 personen die ervan beschuldigd worden lid te zijn van de KP van de Arbeid van Turkije.

12.5: Voor de correctionele rechtbank begon het proces van de 5 leden van het bestuurscomité van de Balie van Istanbul. De leden van het comité worden ervan beschuldigd geen verbod tot beroepsuitoefening opgelegd te hebben aan Orhan Apaydin, de voorzitter van de Balie, die eerder reeds gearresteerd werd. De aanklager eist 3 jaar gevangenis.

13.5: Op het proces van Dev-Yol/Fatsa, voor het MT van Amasya, met 770 beschuldigen, weigerde Fikri Sönmez, burgemeester van Fatsa, een gedetailleerde verklaring af te leggen omdat alle beschuldigen niet in de zaal aanwezig waren. Sönmez herinnerde eraan dat hij de 1ste burgemeester van Turkije is die ervan beschuldigd wordt lid te zijn van een clandestiene organisatie, en hij voegde eraan toe dat alle beschuldigen moeten aanwezig zijn op de zitting van een politiek proces.

14.5: In Izmir begon een massaproces tegen 33 personen die ervan beschuldigd worden activiteiten gevoerd te hebben die in strijd zijn met de sekulariteit van de staat en het maken van propaganda tegen de nieuwe grondwet.

18.5: In Istanbul werd de eerste zitting van het van het proces van de 22 leden van de Progressistische Vrouwenvereniging (IKD) en de Progressistische Jeugd (IGD), die ervan beschuldigd worden gehandeld te hebben volgens de richtlijnen van TKP.

19.5: in Adana staan 68 beschuldigen van het proces van PKK, dat in totaal 620 beschuldigen omvat, terecht.

27.5: In Izmir begon het proces van 13 personen die ervan beschuldigd worden lid te zijn van THKP/C. De aanklager vraagt voor 1 van de beschuldigen de doodstraf.

28.5: In Istanbul stelde de militaire aanklager 8 personen in staat van beschuldiging wegens hun lidmaatschap van TKP/ML, en eist tot 10 jaar gevangenis.

VEROORDELINGEN

In de loop van mei werden, naast de veroordeling tot de doodstraf van Koerdische militanten, honderden leden van de politieke partijen veroordeeld tot levenslange opsluiting. Het MT van Ankara veroordeelde de voorzitter en 27 leiders van de Arbeiders-Boeren Partij van Turkije (TKP), een politieke partij die tot 12 september wettelijk was, tot gevangenisstraffen die tot 12 jaar gingen. De voorzitter van de partij, Perinçek, en zijn 9 kameraden, die tijdens vorige zittingen vrijgelaten werden en bijgevolg hoopten op vrijspraak, werden onmiddellijk na de uitspreken van het verdikt gearresteerd en opgesloten in de militaire gevangenis.

ANDERE VEROORDELINGEN

3.5: Het MT van Diyarbakir veroordeelde 7 Koerdische militanten tot de doodstraf; 1 militant tot levenslang en 20 andere tot gevangenisstraffen die tot 20 jaar gingen.

4.5: Het MT van Adana veroordeelde 2 extreem-

rechtse activisten tot 27 jaar gevangenis en 2 linkse militanten tot levenslang.

7.5: In Ankara veroordeelde het MT 1 lid van TDKP tot levenslang en een andere persoon tot 20 jaar gevangenis.

11.5: De MTn van Adana veroordeelden 2 leden van Dev-Yol tot de doodstraf, 34 andere leden kregen gevangenisstraffen tot 10 jaar en 50 personen die ervan beschuldigd werden lid te zijn van TKP kregen tot 16 jaar gevangenisstraf.

13.5: Op het proces van Dev-Yol in Izmir veroordeelde het MT 63 beschuldigen tot 15 dagen gevangenis omdat ze hun kleren verscheurden tijdens de zitting van het proces, uit protest tegen het verplicht dragen van het gevangenisuniform. Dezelfde dag veroordeelden de MTn in Ankara 2 leden van Bevrijding tot 5 jaar gevangenis en 6 rechtse activisten tot straffen tussen 1 en 31 jaar gevangenis.

14.5: In Izmir werden in totaal 13 personen, beschuldigd van deelname aan activiteiten van Dev-Yol en TDKP, veroordeeld tot 8 jaar gevangenis.

18.5: In Ankara werden 3 personen, beschuldigd van smokkel, veroordeeld tot 8 jaar en 9 maand gevangenis. Dezelfde dag veroordeelden de MTn in Adana 22 leden van Dev-Yol, TDKP en PCT/Unie tot gevangenisstraffen tussen 3 en 10 jaar.

19.5: De MTn van Ankara veroordeelden 2 rechtse activisten tot de doodstraf en 2 andere personen tot levenslange opsluiting.

23.5: Op het proces van de wapensmokkel in Diyarbakir worden er voor de 8 beschuldigen gevangenisstraffen tot 18 jaar gevraagd. Dezelfde dag werden in Adana op het proces van THKP/C Revolutionaire Bevrijding, 2 beschuldigen veroordeeld tot de doodstraf en een andere tot 10 jaar gevangenisstraf.

24.5: In Adana werden 31 personen die ervan beschuldigd worden lid te zijn van Dev-Yol tot gevangenisstraffen veroordeeld tussen 2 en 13 jaar.

25.5: het MT van Diyarbakir veroordeelde 12 personen tot de doodstraf en 8 andere tot levenslang. Deze 20 personen werden ervan beschuldigd betrokken te zijn bij de activiteiten van PKK. Dezelfde dag werden in Ankara in het proces van PCT, Stem van de Arbeider (TKP/İşçinin Sesi), 16 beschuldigen veroordeeld tot straffen tussen 6 maand en 25 jaar.

26.5: In Istanbul sprak het MT op het proces van THKP/C, Revolutionaire Voorhoede van het Volk, 9 doodstraffen en 8 levenslange gevangenisstraffen uit. Ook werden 41 beschuldigen veroordeeld tot gevangenisstraffen tot 24 jaar.

27.5: In Ankara werd een lid van Dev-Yol veroordeeld tot 5,5 jaar gevangenis. Dezelfde dag veroordeelde het MT van Gölcük 13 rechtse activisten tot gevangenisstraffen van 1 tot 36 jaar. Anderzijds eindigde één van de processen van PKK, dat gevoerd werd in Diyarbakir, met de veroordeling van 35 personen tot de doodstraf.

28.5: 17 beschuldigen die in Konya terechtstonden voor deelname aan activiteiten van Dev-Yol, TDKP en TKP/ML, werden veroordeeld tot gevangenisstraffen tussen 10 jaar en 8 maand.

MENSENJACHT

In de loop van de maand mei zetten de ordediensten hun bloedige operaties tegen de verzetslieden verder. Naast de militaire operatie in Koerdistan voerden de ordediensten tevens een raid uit op het toevluchtsoord van 6 militanten van de organisatie "Revolutionaire Oorlog" in Izmir. Eén militant, Bahtiyar Bölükbaşı, werd gedood door geweerkogels en de 5 anderen werden aangehouden.

Andere arrestaties:

3.5: Op de vooravond van het Congres van de Coöperatieve van Handelaars en Artisanen van Giresun werden 36 handwerkers gearresteerd door de politie wegens het "gemaakt hebben van kommunistische propaganda". De 36 handwerkers, wiens "onschuld" later bleek waren ongetwijfeld het slachtoffer van een complot, opgezet door het bestuur van de Coöperatieve, teneinde hen te beletten deel te nemen aan het Congres. Onder de 36 personen, die na het congres vrijgelaten werden, staan sommigen bekend om hun rechtse ideeën.

4.5: 11 afdelingsvoorzitters van de Republikeinse Volkspartij, ontbonden sinds de coup, werden onder bewaking geplaatst, onder het voorwendsel dat ze zonder toelating een vergadering georganiseerd hadden.

7.5: De overheid maakte de arrestatie bekend van 22 leden van TKP/ML in Istanbul en van 8 leden van dezelfde partij in Izmir.

13.5: In Bozdogan, een stad die afhankelijk is van de prefektuur Aydin, werd een advocaat, Aslan Keçeli, gearresteerd omdat hij de chef van de junta, Evren, "beledigde".

14.5: 12 Iraniërs werden in Ankara gearresteerd onder het voorwendsel dat ze activiteiten voerden in naam van de partij TUDEH, en dat ze relaties onderhielden met de clandestiene Turkse organisaties.

15.5: In Adana werden 15 personen, die men ervan verdenkt lid te zijn van Dev-Yol, aangehouden.

18.5: 5 leden van de Idealistische Jeugd (fascistische organisatie) werden in Adana aangehouden.

26.5: In Eurdur werden 8 personen, die verfgooiden op de busten van Atatürk, onder bewaking geplaatst.

28.5: Yüksel Cakmür, ex-minister van Jeugd en Sport en 4 van zijn kameraden werden in Izmir onder bewaking geplaatst omdat ze een bijeenkomst organiseerden zonder officiële toestemming.

29.5: De overheid meldde de arrestatie van 11 militanten van Bevrijding in Istanbul.

MOORD IN DE GEVANGENIS

Op 18 mei meldde het dagblad "Cumhuriyet" de dood, door natuurlijke oorzaken, van Abdullah Gülbudak, de algemene schatbewaarder van de Vereniging van Onderwijzers van Turkije (TOB-DER), die in de centrale gevangenis van Ankara opgesloten zat. Later werd echter vernomen dat daar niets van waar is en dat in werkelijkheid de gevangenen, leden van rechtse organisaties, de leiders van Tob-Der met de hulp van de gevangenisbewakers aanvielen en hen sloegen, wat de dood van Gülbudak veroorzaakte. Alle pogingen die Halit Celenk, de advocaat van Tob-Der ondernam om het lijk van de man te kunnen onderzoeken, liepen op niets uit. Deze moord in de gevangenis werd gerapporteerd door het Verbindingsbureau van DISK in Europa aan het uitvoerend comité van CISL in Brussel.

REPRESSIE VAN PERS EN KUNST

12.5: In Ankara werd Ozgen Seçkin, een leraar literatuur, gearresteerd omdat hij "kommunistische propaganda" maakte in zijn gedichtenbundel.

19.5: Het krijgswetbevel gaf opdracht tot het in beslag nemen van een werk van de beroemde toneelakteur Müjdat Gezen, "Nazım Hikmet in stripverhaal", gepubliceerd in 1978. Gezen en de karikaturist Savas Dincer, die het stripverhaal verwezenlijkten, werden zelf aangehouden en opgesloten in Diyarbakir, later werden ze overgeplaatst naar de gevangenis van Samsalçilar in Istanbul.

20.5: De Turkse humoristische schrijver met wereldfaam en tevens voorzitter van het schrijverssyndicaat, Aziz Nesin, kreeg geen paspoort voor het buitenland, zo meldt "Hürriyet".

25.5: Recep Maraslı, directeur van de Komal-edities, werd door het MT van Izmir tot 13 jaar gevangenis veroordeeld voor het maken van "kommunistische propaganda" in 2 boeken die verschenen vóór de coup.

26.5: Yüksel Erdogan en Osman Yesil, directeurs van de Yar-edities, werden door het MT van Istanbul beiden veroordeeld tot 7,5 jaar gevangenis wegens "kommunistische propaganda langs publikatie".

27.5: De journalist Cezmi Kırımli werd in Istanbul veroordeeld tot 1 jaar en 4 maand gevangenis wegens publikaties die indruisen tegen de principes van de sekulariteit, terwijl verantwoordelijk uitgever Veysel Sözlüer voor hetzelfde delikt veroordeeld werd tot een boete van 48.500 TL.

28.5: Het plaatselijk dagblad van Isparta mag niet meer gepubliceerd en verdeeld worden op bevel van de krijgswetoverheid.

LIQUIDATIE OP DE UNIVERSITEITEN

De aanval op de universiteiten had in mei nieuwe liquidaties tot gevolg:

6.5: Gastleraar Tahir Hatipoğlu van de Gazi-universiteit van Ankara;

11.5: Gastleraar Nazif Tepedelenlioğlu, Güney Gönenc en Jale Akyurtlu van de Technische Universiteit van het Midden-Oosten van Ankara;

14.5: Prof. Oya Köymen van de Bogaziçi-universiteit en prof. Metin Ozek van de universiteit van Ankara;

20.5: De profs İdris Küçükömer, Ustün Korugan en Sencer Dıvıçoğlu van de universiteit van Istanbul

werden ontslagen op bevel van de krijgswetoverheid.

TERREUR IN HET BUITENLAND

Volgens het Turks Ministerie van Justitie zouden sinds de coup 36 Turken die opgeëist worden omdat ze "politieke delikten" pleegden, door diverse landen uitgeverd zijn: 27 door West-Duitsland, 2 door Nederland, 1 door Joegoslavië, 1 door Canada, 1 door Frankrijk, 1 door Zweden, 1 door Tunesië en 1 door Iran.

In een interview dat hij toestond beschuldigt İter Türkmen, de Minister van Suitenlandse Zaken van Turkije, de Franse regering ervan de cineast Yılmaz Güney te beschermen, en hij verklaarde: "het is een droevige tegenstrijdigheid dat Frankrijk een moordenaar als Güney beschermt, aanmoedigt en prijzen geeft." Türkmen beweerde dat de film "Duvar" van Güney, die deelnam aan het festival van Cannes, gefinancierd werd door het Franse Ministerie van Cultuur. Hij herinnerde eraan dat Laurent Fabius, Minister van Recherche en Industrie, de film op TV commentariseerde met de woorden dat de werkelijke situatie in Turkije nog erger is dan ze in de film voorgesteld wordt; Türkmen voegde eraan toe dat Frankrijk op het gebied van de mensenrechten geen lessen aan anderen moet geven.

Güney, die het slachtoffer was van een complot en veroordeeld werd wegens moord slaagde erin in 1981 Turkije te ontvluchten, en in 1982 kreeg hij voor zijn film "Yol" de Gouden Palm in Cannes. Turkije vroeg zijn uitlevering als veroordeelde van het gemeenrecht, en terwijl Frankrijk en Griekenland Güney als artiest en eminent demokraat verwelkomden, verklaarden West-Duitsland en Groot-Brittannië dat ze Güney zullen uitleveren als die hun land binnenkomt.

SOCIAAL LEVEN

- Volgens cijfers van het Instituut voor Sociale Voorzorg zijn de gemiddelde reële salarissen, die vooral door de enorme inflatie van het eind van de jaren zeventig en het begin van de jaren tachtig aangevreten werden, de laatste 10 jaar met 34 pct achteruit gegaan. Tussen 1972 en 1982 daalden de reële lonen van 43,9 TL naar 29 TL, door de prijsstijging van 2400 pct, dit niettegenstaande de bruto dagsalarissen van 43,9 TL naar 691 TL gingen, dus vermenigvuld werden met 15.

- De NVR keurde de nieuwe wetgeving goed die abortus toelaat. Volgens de nieuwe wet van 26 mei is abortus toegelaten tot de 11de week van de zwangerschap. Gehuwde vrouwen moeten de toelating van hun echtgenoot hebben en minderjarigen die van hun ouders. De wet voorziet tevens het steriliseren van hen die erom verzoeken. De dokters schatten dat er ieder jaar 10.000 vrouwen sterven of verminkt worden door een clandestiene abortus, uitgevoerd door een ongespecialiseerd persoon.

EKONOMISCHE SITUATIE

Volgens de laatste cijfers van het Staatsinstituut voor Statistiek blijft de groei van de import die van de export overtreffen. In het eerste trimester van het jaar bedroeg de export \$1,35 miljard, tegen \$1,30 miljard voor dezelfde periode van 1982. De import komt op \$2,04 miljard in januari en februari 1983, tegen \$1,96

miljard in 1982. Het deficit van de buitenlandse handel van Turkije stijgt het eerste trimester van het jaar tot \$946.277, tegen \$656.887 in 1982.

Een gelijkaardige daling werd geconstateerd wat betreft de vreemde deviezen. De deviezen die door de Turkse arbeiders in het buitenland binnengebracht werden daalden van 280 miljoen dollar in de eerste 2 maanden van 1982 tot 226,9 miljoen dollar in dezelfde periode van 1983, hetzij 19 pct.

HET LEGER

Volgens het Amerikaans weekblad The Middle East Times, zou Turkije \$10 miljard nodig hebben om zijn leger te moderniseren. Het blad vermeldt als bron een geheim rapport van de NAVO. Volgens dit rapport zou de modernisering van het Turks leger in 4 etappen gebeuren. In de eerste etappe ("de meest dringende fundamentele modernisatie") zouden de 1000 M-48 tanks van het Turks leger uitgerust worden met dieselmotoren en 105 millimeters. Er zouden ook 80 Luipaard-tanks en Milan-raketten aangekocht worden in West-Duitsland.

In de latere etappes zouden de verouderde bewapening en luchtvaartmiddelen van het Turks leger vervangen worden door moderne vliegtuigen en wapens.

Men kwam nog niet tot een akkoord over het type vliegtuig dat Turkije wenst te produceren. Tur-
./.

lijke moet kiezen tussen de F 16 van General Dynamics, de F 18 van McDonnell Douglas en de F 20 van Northrop. De onderhandelingen voor de keuze van type zouden aan de gang zijn. Generaal Tahsin Sahinkaya, Commandant van de Luchtmacht, en lid van de militaire junta, verklaarde in een interview dat hij op

22 mei toestond aan het dagblad Tercüman, dat de Turkse luchtvaartindustrie die nu opgebouwd wordt, vanaf 1985 niet alleen jachtvliegtuigen zal kunnen produceren maar ook helikopters en trainingsvliegtuigen; hij voegde eraan toe dat er tevens sprake is over het produceren van raketten.

EXPANSIE-POLITIEK VAN DE JUNTA

De junta van Evren, die nu bijna drie jaar alle democratische organisaties afschaft en in het land de grondvesten legde van een "parlementair" fascistisch regime, zette zijn eerste concrete stap naar de verwezenlijking van zijn "expansie"-ambities, door de staats-terreur door te voeren tot buiten de nationale grenzen.

De opruim-actie tegen de Koerden in Irak begon op 26 mei, 2 speciale brigades van de rijkswacht en parachutist-troepen staken de grens met Irak over. De troepen werden versterkt door 2 grensbrigades, en ze werden "in mindere mate" gesteund door de Turkse luchtmacht en enkele helikopters, dit volgens Iraakse diplomatieke bronnen.

Met ministerie van Buitenlandse Zaken meldde in een persbericht dat de 7 dagen durende operatie op 2 juni "met succes" beëindigd werd. De Turkse overheid bevestigde dat er "gesprekken over deze actie plaatshadden met de regering van vriend en buurman Irak".

Dit "recht op achtervolging" is voorzien in het kader van de samenwerking die 4 jaar geleden tot stand kwam na een overeenkomst tussen de Iraakse president Saddam Hossyn en Generaal Evren, indertijd Chef van de Generale Staf.

Beide landen besloten "hun plannen te coördineren teneinde de Koerdische minoriteiten in beide landen onder controle te houden".

M. Taha Mahmoud Al-Kaysi, de Iraakse ambassadeur in Turkije, zei dat de operatie van Turkije waarschijnlijk "de arrestatie van 1500 à 2000 separatistische avonturiers tot gevolg had".

Volgens een alarmkreet van de Democratische Partij van Koerdistan in Londen omsingelde het Turkse leger 20.000 à 30.000 Koerdische burgers, de meerderheid vrouwen, kinderen en bejaarden, die een toevlucht gezocht hadden in DPK-kampen.

Diplomatieke bronnen in Ankara bevestigden tevens de omvang van de operatie, die duidelijk meer was dan een simpele jact op een paar Koerdische separatisten. Volgens de bronnen van de AFP zijn 15.000 soldaten, versterkt met Iraakse troepen, 40 km Irak binnengetrokken. Er zouden in het gebied bommen, gericht tegen personen, geworpen zijn.

De enige galans van Turkse militaire bron zouden 6 dode militairen zijn. Geen woord over de slachtoffers van de zuiveringsactie, noch over het aantal gevangenen, dat op 1500 à 2000 geschat wordt.

De Turkse kranten meldden het nieuws over de operatie met overwinningskreten: Het dagblad Tercüman: "De duivelsnesten zijn uitgeroeid"; Hürriyet: "De verraders zijn verpletterd" en Milliyet: "Ons leger ruimde de gewapende troepen, gebaseerd in Irak, op". Ze reppen geen woord over het aantal slachtoffers van deze "verpletterende zuiveringscampagne".

Verscheidene waarnemers in Turkije denken dat het militair regime met deze politie-actie de eerste stap zette naar de realisering van een oude, diskreet gekoesterde wensdroom: het noorden van Irak, de "Vilayat Mousoul" waar de Koerden leven, te recupereren.

Op het einde van de eerste wereldoorlog werd het kemalistisch bewind door Engeland gedwongen om deze provincie op te geven, en zo werd Irak, een nieuwe staat, onder Britse bescherming opgericht.

Taalrijke Turkse militairen zijn van oordeel dat dit gebied, dat rijk is aan petroleum, hen toekomt, vooral omdat er tussen de Koerden een belangrijke minderheid Turks-sprekenden leeft.

Volgens het Brits dagblad The Times van 28 mei heeft een "artikel dat verleden jaar in the New Statesman verscheen en dat het bestaan bevestigt van een Turk-Amerikaans complot om het noorden van Irak in te palmen, grote belangstelling en oncerustheid gewekt in de Arabische wereld. De vriendschappelijke samenwerking tussen Turkije en Irak in aanmerking genomen lijkt dergelijk idee overdreven, en het ziet er naar uit dat wat gedaan werd geen enkel verband hield met dergelijk plan. Nochtans worden we er hierdoor aan herinnerd dat bepaalde feiten die eerst onvoorstelbaar lijken, werkelijkheid kunnen worden bij een totale ineenstorting van de contrale regering in Irak".

EUROPESE REAKTIE

Vóór de zuiveringsactie van het Turks leger in Iraaks Koerdistan veroordeelden de MT van Turkije 54 Koerdische militanten tot de doodstraf. In Diyarbakir, hoofdstad van Turks Koerdistan, werden op 25 april jl. 12 militanten van PKK; op 3 mei 7 anderen en op 27 april 35 anderen tot de doodstraf veroordeeld.

Deze dubbele repressie van de Koerden roept steeds strengere reacties op van de internationale publieke opinie.

In Brussel publiceerden de Vereniging van Koerdische arbeiders en studenten (Tekoser), de Democratische Partij van het Volk van Koerdistan en de Studentenvereniging van Koerdistan in Europa (KSSE) samen een communiqué waarin ze "de bloedige vervolging met kracht veroordelen" en zij vragen de wereld de stilte over deze "seculaire repressie" te verbreken. Deze oproep wordt gesteund door verscheidene democratische organisaties waaronder Info-Türk.

De 3 Koerdische organisaties organiseerden op 4 juni tevens een protestmanifestatie voor de ambassade van Turkije in Brussel.

Anderzijds deed de voorzitter van de parlementsraad van de Raad van Europa maandag bij Generaal Evren zijn beklag over de veroordeling van de Koerdische militanten.

KOLONISATIE VAN NOORD-CYPRUS

Na het afkondigen van de resolutie van de algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 13 mei, die de terugtrekking uit Cyprus vraagt van alle bezettingstroepen, bespoedigde het militaire regime de kolonisatie van het bezet gebied van het eiland.

Op 19 mei maakte de Turkse junta bekend dat in de "Federale Staat" (dit is het gebied dat sinds 1974 door het Turkse leger bezet wordt) weldra de Turkse Lire in omloop gebracht zal worden, en ze fluisterde Rauf Denktas, ex-collaborateur van het Brits kolonialisme en huidige chef van de zogenaamde "Federale Staat" in het oor bekend te maken dat de onafhankelijkheid van deze "Staat" binnenkort zal uitgeroepen worden.

M. Kyprianou, president van de republiek Cyprus,

en M. Rolandis, zijn Minister van Buitenlandse Zaken, verklaarden in Brussel dat "dit gedrag de intentie van Ankara aantoonde om indien nodig zijn kolonisatie te versterken door voltooide feiten op te voeren". Naast de 30.000 man van het Turks expeditieleger in Cyprus, wonen er momenteel in het bezet gebied zowat 40.000 Turken die de grond kregen die eigendom was van Griekse cyprioten.

TURKIJE - VS/NAVO

Terwijl het Turks leger de operatie in Irak uitvoerde, om de "Koerdische guerillas op te ruimen", begonnen ergens in Oost-Anatolië, kortbij de Russische grens, de NAVO-maneuvers, "Adventure Express 83", die een maand zullen duren. De manoeuvres, waaraan deelgenomen wordt door de troepen van het Turks leger, evenals door het Mobiel Leger van de NAVO, gevormd door troepen van het Amerikaans, Brits, Belgisch en Duits leger en luchtmacht, worden geleid door generaal Irfan Yay, commandant van het 9de Turks legerkorps.

De deelname van de troepen van de Atlantische Alliantie aan de manoeuvres in Turkije riep felle kritiek

op in de Europese Gemeenschap. M. Ernest Glinne, voorzitter van de socialistische groep van het Europees Parlement, vroeg in een motie die hij tot de Ministers van Buitenlandse Zaken van de lidstaten richtte, of deze militaire samenwerking met Turkije, waar de repressie van de democraten nog steeds verder gaat, verzoenbaar is met de "ideeën van vrijheid en de gehechtheid aan de democratie, die door de Europese Gemeenschap verkondigd worden."

Bepaalde kringen van het Amerikaans Congres begonnen de laatste maanden trouwens ook kritiek te leveren op het republikeins bestuur in verband met de militaire en economische steun aan het Turkse militaire regime.

Op 14 april hield de subcommissie van het Amerikaans Congres een bijeenkomst over de schending van de mensenrechten in Turkije. Tijdens de vergadering nam M. Fellermaier, Duits socialistisch afgevaardigde, in naam van het Europees Parlement het woord, en bracht hij de vergadering op de hoogte van de waarnemingen van de Europese instellingen in verband met de anti-demokratische praktijken van het huidige militaire regime.

IMMIGRATIE

5.5: In Eberbachsfils, West-Duitsland, hebben onbekenden brand gesticht in een huis dat 4 Turkse families en 2 Joegoslavische families herbergde. Dezelfde dag vond men in Germersheim het lijk van een vermoorde Turk, Kaya Bildin.

7.5: Tijdens een kermis te Ahlen, West-Duitsland, vielen jonge neo-nazis Turken aan en wierpen ze tevens een bom in een Turks café.

8.5: De vreemdelingenpolitie van Hamburg stuurde een anderhalf jaar oude Turkse baby terug naar Turkije. Sibel Aksu werd van zijn vader afgenomen en heel alleen op het vliegtuig gezet. De moeder van het kind was reeds eerder uitgewezen omdat ze niet voldeed aan de verblijfsvoorwaarden.

14.5: Te Wiesbaden, West-Duitsland, heeft de politie een 17-jarige Turk vermoord toen hij afgeranseld werd in het commissariaat. Tevens maakte men bekend dat Nazif Yilmaz, een minderjarige Turk van 14 jaar, zelfmoord pleegde in zijn cel te Oldenburg. Naar aanleiding van dit dubieus overlijden startte de SPD een enquête over de intimidatie van de politie tegenover vreemdelingen.

15.5: in Hamburg werd een winkel van video, eigendom van een Turk, door onbekenden in brand gestoken.

16.5: Het instituut Ernid van Berlijn publiceerde de resultaten van een enquête: slechts 4 procent van de Turken die in Berlijn wonen zou zich definitief in West-Duitsland willen vestigen, terwijl 60 procent van de ondervraagde personen, waaronder de 120.000 Turken van Berlijn, verklaarden bij de eerste gelegenheid naar Turkije terug te willen.

17.5: In de gemeente Sint Joost van Brussel werd de sexmaniak, een 35-jarige Belg, gearresteerd die kleine Turkse kinderen aanviel.

20.5: Een jonge Turkse van 13 jaar, Yadigar Rozkurt, pleegde in München zelfmoord door ophanging. Op school hadden haar Duitse vrienden haar geslagen.

20.5: Men maakte bekend dat 3585 personen sociale bijstand krijgen in de gemeentes van Brussel, en dat slechts 7,7 pc. daarvan vreemdelingen zijn, terwijl deze 25 pc van de bevolking uitmaken. Volgens Le Soir kunnen alleen vreemdelingen uit de EEG en politieke vluchtelingen van de sociale bijstand genieten.

21.5: De Turkse immigranten zouden in 20 jaar 17,5 miljard \$ deviezen naar Turkije gestuurd hebben.

22.5: 81 Belgische advocaten protesteerden tegen de nieuwe segregatie-wet op de vreemdelingen, dit in een brief aan Jean Gol, Minister van Justitie.

23.5: in Münster, West-Duitsland, staken 2 neo-

nazis het huis van 14 Turkse families in brand. Een jonge Duitser doorzeefde een huis waar een Turkse familie woonde met kogels.

26.5: In Hamburg probeerde een 14-jarig Turks meisje, Hamide Yildirim, zelfmoord te plegen toen ze vernam dat haar werkloze vader zijn familie naar Turkije wilde terugsturen. Ze werd op het nippertje gered door de politie.

27.5: In Dinslaken, West-Duitsland, werd Süleyman Yilmaz, Turks immigrant en vader van 4 kinderen, vrijgelaten en onschuldig verklaard na 3 jaar in de gevangenis gezeten te hebben wegens smokkel. Yilmaz verklaarde dat de politie hem tot 6 jaar gevangens liet veroordelen omdat hij weigerde verklikker te spelen.

30.5: In Hanau, West-Duitsland, protesteerden 300 manifestanten, waaronder Turken, tegen de racistische meeting van de NDP. Het kwam tijdens de manifestatie tot een bloedig treffen.

31.5: In Utrecht, Nederland, betoogden 5000 personen uit protest tegen de regeringsbeslissing om jonge vreemdelingen onder de 21 jaar die nog geen werk vonden, uit te wijzen.

BETOGING IN BRUSSEL

Op 8 mei organiseerden de vakbonden ABVV en ACV een manifestatie uit protest tegen de nieuwe reglementering op de vreemdelingen.

15.000 personen waren van de partij. De Turkse immigranten namen deel aan de betoging en zij defileerden met hun organisaties, spandoeken meedragens met Turkse, Franse en Vlaamse opschriften.

De manifestanten riepen alle Belgen op tot de strijd tegen het oplaaient racisme en zij onderstreepten de solidariteit en de broederschap tussen Belgen en immigranten. De manifestatie was een succes.

De burgemeesters van de 19 gemeenten van Brussel hadden op 5 mei ll. besloten om vanaf een bepaald aantal geen vreemdelingen meer in te schrijven in de gemeenten. Deze beslissing wekte de woede van de manifestanten.

Na de betoging vroeg een delegatie in naam van het coördinatie-comité een onderhoud met premier Martens, maar deze weigerde dit indirect door te verklaren dat hij het verzoek overmaakte aan de betrokken diensten.

De organisaties die deelnamen aan de manifestatie zullen op 23 juni vergaderen om nieuwe methoden te bespreken om te vechten tegen de racistische maatregelen.